

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2018, č. j. 31 A 68/2018 - 177,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce ze dne 21. 1. 2019 o prodloužení zákonné jednoměsíční lhůty k odstranění vad kasační stížnosti, která mu byla stanovena usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 7 As 524/2018 - 14, **se z a m í t á**.
- II. Kasační stížnost žalobce **se o d m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobci **se v r a c í** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. 12. 2018 doručil žalobce (dále též „stěžovatel“) Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 4. 12. 2018 nazvané kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2018, č. j. 31 A 68/2018 - 177. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem, který spatřoval ve zveřejňování osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu.

[2] Kasační stížnost neobsahovala žádný stížní důvod ani další náležitosti ve smyslu § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 18. 12. 2018, č. j. 7 As 524/2018 - 14, mj. k doplnění důvodů, pro které napadá v záhlaví označené usnesení krajského soudu, a to v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). V usnesení poučil stěžovatele i o tom, že jestliže ve stanovené době výzvě nevyhoví, tj. neodstraní-li vytýkané vady kasační stížnosti, a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 20. 12. 2018, posledním dnem uvedené měsíční lhůty tak byl den 20. 1. 2019. Tento den však připadl na neděli, posledním dnem pro odstranění vad kasační stížnosti tak bylo pondělí dne 21. 1. 2019 (§ 10 odst. 3 s. ř. s.).

[4] Dne 21. 1. 2019 (v 23:59:44 hod.) doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu (nadto do jiného spisu – do spisu sp. zn. 2 As 388/2018, tedy do spisu projednávaného jiným senátem tohoto soudu) podání, ve kterém požádal o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti. K tomu výslovně uvedl, že „*navrhuje prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti, neboť je zdravotně indisponován, dnešního dne navštívil lékaře a není mu zřejmé, zda musí pro účely řízení u NSS dokládat lékařskou zprávu anebo postačí pouze jeho vyjádření, případně dnešního dne vystavený lékařský předpis na příslušný lék.*“ Dodal, že „*se domáhá zrušení napadeného rozsudku a zastává názor, že věc byla nesprávně právně posouzena. Prioritu má právo stěžovatele na ochranu soukromí.*“

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s.: *Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[6] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017 - 15: „*Již sama skutečnost, že stěžovatel podá kasační stížnost bez zákonných náležitostí, s vyhlídkou na nutnost vydání usnesení s výzvou k doplnění a se stanovením pevné zákonné jednoměsíční lhůty, fakticky prodlužuje lhůtu k podání kasační stížnosti řádově o měsíce, čímž je takový stěžovatel zvyhodněn oproti stěžovateli, který v zákonné dvoutýdenní lhůtě podá kasační stížnost řádně se všemi náležitostmi. Z tohoto důvodu zákon umožňuje dále prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti jen výjimečně, z vážných důvodů, a vážné důvody pro prodloužení lhůty musí soud interpretovat restriktivně.*“

[7] V nyní posuzované věci postupoval stěžovatel právě popsáním způsobem. Ani na výzvu soudu kasační stížnost nedoplnil, přičemž nedoložil existenci vážných důvodů. Stěžovatel sice argumentuje zdravotními obtížemi, svá tvrzení však nikterak nedokládá (například lékařskou zprávou). Z takového nedoloženého tvrzení může jen těžko Nejvyšší správní soud ve svém rozhodování vycházet (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017 - 15, či ze dne 28. 6. 2018, č. j. 7 As 164/2018 - 20). To platí tím spíše, když tvrzené zdravotní obtíže stěžovateli nebránily v zaslání dalšího podání ke zdejšímu soudu. Z úřední činnosti je soudu známo, že stěžovatel doručil zdejšímu soudu ke sp. zn. 2 As 388/2018 podání, jímž doplnil kasační stížnost v uvedené věci (podání přitom bylo soudu doručeno dne 21. 1. 2019 v 23:55:08 hod., tedy téměř ve stejný okamžik, jako žádost o prodloužení lhůty v nyní posuzované věci). Již to vyvolá pochybnosti o existenci vážných zdravotních obtíží na straně stěžovatele. Postup stěžovatele se jeví zdejšímu soudu jako účelový, což znásobuje i to, že žádost o prodloužení lhůty zaslal do jiného spisu zdejšího soudu. Stěžovatel (který je právním profesionálem) měl nadto velmi dlouhý časový prostor k podání řádně odůvodněné kasační stížnosti. Rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen již 21. 11. 2018, ani do 21. 1. 2019 však kasační stížnost nedoplnil.

pokračování

[8] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti nevyhověl. Návazně se pak Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda mohl kasační stížnost věcně projednat (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017 - 15, ze dne 4. 4. 2016, č. j. 1 Azs 16/2016 - 29, atp.). Shledal, že v kasační stížnosti není uvedena žádná projednatelná námitka, v důsledku čehož je třeba ji odmítnout.

[9] Za kasační námitku nelze považovat zmínku o prioritě práva stěžovatele na ochranu soukromí, resp. obecný poukaz na nesprávné posouzení věci soudem. Tato strohá tvrzení stěžovatel žádným způsobem nenavázal na napadaný rozsudek krajského soudu ani nespecifikoval, v čem shledává jeho pochybení. Takové obecné konstatování proto zdejší soud nemůže za kasační bod považovat (srov. rozsudky rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, ve spojení s rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 34/2012 - 64, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 5/2013 - 25, ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 Azs 9/2006 - 41, ze dne 26. 4. 2007, č. j. 7 Afs 94/2006 - 99). Je povinností stěžovatele, aby vylíčil, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před krajským soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, případně v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 10. 2014, č. j. 2 Azs 118/2014 - 22, ze dne 10. 7. 2017, č. j. 5 Azs 144/2017 - 21, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 9 As 129/2016 - 18, atp.).

[10] Např. v posledně označeném usnesení Nejvyšší správní soud uvedl, že „*kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. (...) Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním a jedinečným obsahem, stěžovatel tedy musí vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.*“

[11] Výše uvedeným povinností však stěžovatel (který je nadto právním profesionálem - advokátem) nedostál.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl s tím, že přes výzvu nebyly odstraněny její vady a nebylo možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud dodává, že k případnému doplnění kasační stížnosti učiněnému po uplynutí zákonné jednoměsíční lhůty nelze přihlížet (shodně též např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovateli, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2019

JUDr. Tomáš
Foltas
předseda senátu